

Mattheus 6:6a

“Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer....”

Waarachtig gebed

1 niet om mensen

2 in de binnenkamer

3 met het hart

Gemeente,

(In een boomgaard groeien appelbomen. Nou heb je verschillende soorten appelbomen. James Greeve, Goldstar, enzovoort. Van tijd tot tijd loopt de eigenaar zijn boomgaard door. En kijkt of zijn appelbomen van de goede soort zijn. Allemaal van diezelfde soort. Als hij er één ziet die van een ander soort is, dan zal hij hem er vroeg of laat uithalen en verbranden. En bij de bomen van de goede soort kijkt hij of er geen ziektekiemen inzitten, takken en bladeren aangetast zijn. Dan wil hij die behandelen en gezond maken.)

In de Bergrede gaat het om de ware godsdienst. Wat is nu ware dienst aan God. En de Heere Jezus heeft alle reden om dat onderwerp aan de orde te stellen. Want de farizeen dienden God ook. In ieder geval: zo leek het. Zo dachten zij ook zelf. Maar de Heere Jezus wil laten zien wat de ware godsdienst is. In dat kader staat eigenlijk heel de Bergrede. Als Jezus eerst uitspreekt wie er zalig zijn. Wie zijn dat nou? 5:1-12 En daarna als Jezus het heeft over Gods gebod. Hoe moet je dat opvatten, wat is echte gehoorzaamheid? 5:13- het einde. En dan in hoofdstuk 6. Wat is God dienen? Hoe en waarom doe je dat? Vers 1-18. En dan blijkt de godsdienst van de farizeen af te vallen. Ondeugdelijk te zijn. En dat kan nog steeds. Dat als Jezus aangeeft wat echt God dienen is dat aan het licht komt dat de wortel van onze godsdienst vals is, namaak, onecht. Vroeg of laat wordt zo'n boom uitgehouwen en in het vuur geworpen. En als de wortel goed is, van de Heilige Geest is, dan kan blijken dat er toch takken zijn die verkeerd zijn. Dat de boom van onze godsdienst verziekt is. En daarbij gaat het de Heere Jezus om één ding: dat onze godsdienst zuiver zal zijn, uit een goede wortel. En dan ook gezond. Telkens weer van ziektes gereinigd zal worden.

1 niet om mensen

Dan heeft de Heere Jezus het in hoofdstuk 6 vs 1-18 over drie dingen. Hele goede dingen. Aalmoezen geven, dwz.: barmhartigheid bewijzen, iemand helpen, met geld of tijd of hulp. En bidden. En vasten: een tijd eten en drinken laten staan of bijna helemaal laten staan om des te ernstiger te kunnen bidden. Dat zijn natuurlijk goede dingen. Die elke christen doet of zou moeten doen: naastenliefde, gebed en vasten. Vaste onderdelen van de dienst aan God. Toch?

Nu zegt de Heere Jezus over deze 3 dingen steeds hetzelfde. Namelijk eerst zegt Hij hoe de geveinsden, de onoprechten, dat doen. De bomen met een valse wortel, verkeerde wortel. Vers 2,5 en 16. En daarna:

maar gij, als gij het doet.... Vers 3, 6a en 17.

Hoe doen de onoprechten dat dan? Als zij naastenliefde aan de dag leggen dan laten zij voor zich uit trompetten: hier kom ik aan en ga iemand wat geven of helpen. Ik heb zoveel geld overgemaakt, ik heb zoveel mensen geholpen. Als zij bidden dan doen zij dat zó, dat veel mensen dat zien. Men bad toen op vaste tijden. Tijdens het morgenmiddag- en avondoffer. 9 uur, 3 uur en 6 uur. En ze zorgden, dat als de klok sloeg dat ze dan precies op de hoek van 2 straten waren of vlak voor de dorpswinkel. Dan zagen veel mensen het: dat zij precies op tijd alweer gingen bidden en dat niet eventjes, nee, hoe druk ze het ook hadden, uitgebreid. En als zij vastten, dan keken ze heel verdrietig en treurig, ja, ik vast moet u weten, dat valt niet mee, maar ja ik doe het toch weer. Naastenliefde, gebed en vasten om door de mensen gezien en geroemd te worden.

Dat kan dus: je dient God, maar eigenlijk jezelf. Met je godsdienst dien je eigenlijk jezelf. Zoek je eer voor jezelf. Neem nou het bidden. Als je in de gemeente bent en je bidt hardop. Op jv, op club, op vereniging, op huisbezoek, in de kerk, en je denkt: wat zullen ze ervan zeggen? En je hoopt: misschien vinden ze wel dat ik mooi bid, zo mooi verwoord, overal aan gedacht, innig en doorleefd. Je lijkt God te dienen, maar je wilt jezelf dienen. En je geniet van waardering en bewondering. En dat kan hetzelfde gaan bij preken, bij club leiden, bij werk in de gemeente, bij naastenliefde. Hopen dat het opgemerkt wordt en geroemd. Om door de mensen gezien te worden.

Het hoeft geen betoog dat de HEERE hiervan walgt. Als de mooie huls van binnen zo stinkend is en verrot. De mooie appel van binnen zo verrot en zwart. Je spuugt hem uit. De HEERE walgt ervan. Ik haat uw feesten en uw offers en dagen zegt Hij in Jesaja ergens.

Of je denkt: nou ik moet daar niks van hebben. Zo ben ik niet. Bah, dat eierzuchtige dienen van God. Niks voor mij. Ik dank U dat ik niet zo ben als zo'n farizeer. Dan voel je je dus eigenlijk beter dan een farizeer. Dan ben je een farizeer in het kwadraat.

En tegelijk kan dat samengaan met iets wat er tegengesteld aan lijkt. Dat je ook voor mensen het kan laten. Als mensen het niet waarderen, en je verwacht dat mensen er wat van zullen zeggen of om zullen lachen, of wat van zullen denken. En als je in de kantine bent, in het restaurant, in de trein, of bij je vrienden, dan bid je maar niet voor en na je eten. Want als ze er wat van denken en zeggen... En je láát het voor mensen. En je dient eigenlijk weer jezelf: je naam, je liggen in de groep, je populariteit, je kansen.

Ware godsdienst doet het niet om mensen, en laat het niet om mensen. Ware godsdienst doet ook naastenliefde als je klasgenoten erbij staan en meewarig lachen als jij een oud vrouwtje helpt of een kind dat gepest word. Ware godsdienst bid toch, ook al kan ik uitgelachen worden of nog erger zoals Daniel toch bad, ook toen hij de dreiging van de leeuwenkuil voelde. Ware godsdienst vast toch, ook al kijken mensen er wat grinnikend op neer dat je jezelf toch niet hoeft te martelen zeker. Ware godsdienst doet het toch en hoopt en bidt dat het gelegenheid geeft om er wat van te kunnen zeggen. Om uit te leggen, te getuigen, wat bidden eigenlijk is, waarom het zo rijk is. Om van de Heere te kunnen vertellen. Daar hoopt de ware godsdienst op.

De bomen in de boomgaard. Jezus loopt erlangs vanmorgen? Is de wortel van uw godsdienst verkeerd? Ten diepste dienst aan jezelf, om mensen? Dan wordt u vroeg of laat uitgehouwen en in het vuur geworpen. Als onze godsdienst zo blijft. Is de wortel van uw godsdienst goed? Dienst aan God? Om Hem te eren, te danken voor Zijn genade, voor Zijn Zoon? Maar hoeveel verziekte takken en blaadjes zitten eraan? Zou ware godsdienst juist niet verlegen zijn om de Heere Jezus? Om vergeving en verzoening voor mijn godsdienst? Dat mijn godsdienst gewassen moet worden in het bloed van Jezus? Mijn naastenliefde, mijn kerkenwerk, mijn gebed, mijn vasten. Heere Jezus, was het in Uw bloed. Zuiver het, reinig het. Dat U dat wilt, dat U dat telkens weer wilt. Wat bent U genadig en barmhartig. Te danken en te aanbidden. Zie, dat is de wortel van ware godsdienst: aanbidding en dank aan Hem!

2 in de binnenkamer

Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer. Om niet indruk op mensen te maken en eer van mensen te zoeken, ga in uw binnenkamer. Kijk, toentertijd had men natuurlijk geen koelkasten en diepvriezers om eten in te bewaren. Wat men wel had was een voorraadruimte in huis. Wij zouden denken aan een kelder vandaag de dag. In die voorraadruimte bewaarde men voedselvoorraden. Dat was een dichte ruimte zonder ramen. Want dan zou de hitte van de zon het daar veel te warm maken. Dus een dichte ruimte zonder ramen, waar in principe alleen iemand kwam als hij eten moest hebben voor de maaltijd. Maar verder kwam er niemand in de voorraadruimte.

Maar gij wanneer gij bidt ga in uw binnenkamer. Want bij bidden gaat erom om op God gericht te zijn. En die binnenkamer geeft stilte. Die binnenkamer daar wordt je niet gestoord. Sluit de deur achter u toe. Die binnenkamer daar wordt je niet afgeleid, geen ramen om door naar buiten te kijken. Daar kun je de tijd nemen om je op God te richten.

Gij, wanneer gij, u, jij, ik bidt ga in uw binnenkamer. Zoek een plek waar je stil, ongestoord, zonder afgeleid te worden bidden kunt. Dat kan je kamer zijn, als je een eigen kamer hebt. Dat kan voor iemand een andere plaats zijn. Voor een boer ergens in de stal, voor een vrouw overdag in de keuken, voor een jongen of meisje wandelend in de buitenlucht. Je binnenkamer. Wat dacht u? De Heere Jezus had er zelfs één. We lezen van Hem: en Hij ging in een woeste plaats alleen. En Hij was op de berg alleen om te bidden. En in Gethsemané laat Hij Zijn discipelen achter en gaat Zelf alleen verder om te bidden. Als de Heere Jezus een binnenkamer zocht, hoeveel te meer dan wij?

Zoek een plaats waar het stil is. Zo stil dat je luisteren kunt, op kunt merken. Want bidden is vooral ook: opmerken wat antwoord God ons geeft. Bidden is: Gods Aangezicht zoeken. Gods Aangezicht kan Zich verbergen, kan Zich afkeren, kan betrekken. Dat kun je merken als je bidt. Dat Hem iets niet behaagt. Maar je zoekt zo graag Gods Aangezicht in gunst tot je gewend. Dat Zijn Aangezicht licht, Dat Hij Zijn goedkeuring laat blijken over je plannen, dat Hij Zijn liefde laat stralen. Dat merk je alleen op als het stil is. Stil om je heen, stil in je hart.

Zoek een plaats waar je niet gestoord wordt. Niet door andere huisgenoten. Die mogen best weten wanneer je stille tijd houdt. Maar ook niet door je mobiel, door een radio, door gezoem van een computer, door signalen van je blackberry. Ongestoord op God gericht zijn.

Zoek een plaats waar je niet word afgeleid. Ook niet in je gedachten. Daar moet je soms echt even tijd voor nemen en naar toe leven. Soms eerst even wat lezen over bidden of in de Bijbel. Even loskomen van wat je bezielde en bezette. Niet pal van achter je laptop op je knien, vanaf je scherm je ogen sluiten. Even wat tussentijd om je gedachten op God te richten, niet afgeleid te worden.

Zoek een plaats waar je er tijd voor hebt. Zonder de drang van: opschieten, want ik moet eigenlijk hoognodig daar en daar aan beginnen. Plan er maar tijd voor in. 's Morgens, 's avonds. Daniel deed het drie keer 's daags. 's Morgens, 's avonds en als het kan is een keer ergens ertussen in toch ook wel heel goed. Van 's morgens tot 's avonds is wel heel lang om zonder te gebed te zijn.

Gemeente, hebt u een binnenkamer? Als u bidt, gaat u dan in de binnenkamer? Of hebben we het te druk om te bidden? Zitten de dagen te vol om een paar keer per dag hier tijd en rust voor te vinden? Richt dan je dagen anders in. Zit onze week te vol? Loopt ons gebed achter bij ons werk en onze beslissingen, zodat we al aan dingen begonnen zijn en met dingen bezig zijn en beslissingen genomen hebben, terwijl we er nog niet

eens voor gebeden hebben?

Ga in uw binnenkamer. Het gebed is het slangetje voor onze geestelijke voeding. Als dat slangetje dicht zit, verstopt zit, dan krijgen we geen voeding binnen. Dan verslappen we, dan vermageren we geestelijk. Daar loert de satan op! Dichtknijpen dat slangetje. Verstikken dat gebed. Dan wordt de conditie van die christen vanzelf minder. Het gebed is de polsslag van het geloof. Als die laag is, dan is dat een teken van flauwte, van naderende bewusteloosheid.

Wees niet als de geveinsden. De onoprechten. Letterlijk betekent dat woord: toneelspelers. Mensen die een rol spelen op het toneel. Vroeger vaak met een masker op. Dan zijn en lijken ze op het toneel bijvoorbeeld bakker van beroep, maar ze zijn het helemaal niet. Maar ze spelen de rol ervan op het toneel.

Jezus loopt door Zijn boomgaard vanmorgen. Hij bezit de bomen die er staan van godsdienst. Uw, jouw, mijn leven. Is de wortel verkeerd? Is onze godsdienst een masker, een rol? Als wij onder de kerkmensen zijn dan lezen wij, zingen we, bidden we. Maar als wij alleen zijn...geen binnenkamer. Dat kan: naar buiten toe lijkt het alsof we bidden en God dienen, maar onder 4 ogen met God komen we nooit. Die boom wordt uitgehouwen en in het vuur geworden, tenzij u zich bekeert, jij je bekeert. En als de wortel goed is, we zoeken Gods aangezicht, en de vriendelijkheid van dat Aangezicht is onze vreugde en de verberging ervan onze smart, maar hoeveel ziek zit er niet in? Geen stilte in ons gebed, geen rust, geen concentratie, geen tijd.

**Gij badt op enen berg alleen,
en...Jesu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden:
de wereld wilt mij achterna,
alwaar ik ga
of sta
of ooit mijn ogen sla;
en arm als ik is er geen,
geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!
O leer mij, arme dwaas, hoe dat ik bidden moet!**

En hoor wat Hij zegt: Ik zal over u uitgieten de Geest der genade en der gebeden! Hij leert bidden!

3 met het hart

Wat is bidden dan eigenlijk? Ook daar gaat Jezus op in. Want je met niet bidden als de heidenen. Die menen door hun veelheid van

woorden verhoord te zullen worden. Door maar te herhalen en te blijven aandringen. Denk aan de Baalspriesters op de Karmel die Baal moesten zien te activeren. Veelheid van woorden, dat kon gedachteloos gebeuren. Als je maar zoveel keer het zei, dan had je tenminste weer gebeden. Of juist door het maar te blijven herhalen en blijven aandringen in de hoop dat de godheid dan eindelijk een keer overgehaald kan worden. Voor hen is bidden proberen je zin te krijgen, zoveel mogelijk willen krijgen.

Maar uw hemelse Vader weet wat gij nodig hebt eer gij Hem bidt. Hij weet dat. Want God weet alles. Maar meer nog, weten is ook kennen. Het gaat Hem er harte. Wat je nodig hebt dat gaat Hem ter harte. Hij is bereid te helpen. Zou er een vader zijn die zijn kind niet wil helpen. Ja dat kan voorkomen. Een ontaarde vader. Maar deze Vader, Die wil Zijn kinderen helpen. Soms anders dan zij vragen en denken, soms niet direct op het moment dat zij het vragen. Maar deze Vader is vol ontferming. En, in Zijn verbond, in de Heilige Doop verzegeld, heeft Hij ook u en jou gezegd, dat wil Ik ook voor jou zijn, zo'n Vader, die geeft wat je nodig hebt. Vergeving van zonden, geopende ogen, een nieuw hart, kracht van Mijn Geest, wijsheid. Ik weet het.

Maar wat is bidden dan. Als de HEERE toch al weet wat je nodig hebt en bereid is het te geven. Wat is bidden dan. Let er allereerst eens op dat Jezus ook gebeden heeft. Zijn leven lang en door. Waarom zou Hij dat vooral gedaan hebben. Bidden was voor Hem bij Zijn Vader zijn. Zoals Hij was geweest voor Zijn ontvangenis bij Maria. Ongestoord met de Vader, aan Zijn hart, badend in Zijn liefde en gunst. En Jezus is op aarde. Zo ver van Zijn Vader vandaan. Wat zal Hij een heimwee gehad hebben. En als Hij bidt is Hij weer even bij Zijn Vader als voorheen. Dat is bidden.

Waarom zou je iets tegen God zeggen wat Hij al weet. Denk aan die jongen die verkering heeft. En 's avonds op zijn fietsje naar het huis van zijn vriendin gaat. En een kwartier fietst en bij zijn vriendin komt en dan zegt, ik hou van je. Ja, dat weet ze toch allang, dat is toch geen nieuws. Ja, maar daar gaat hij voor naar haar toe. Dat is bidden, bij de HEERE willen zijn. Aan Zijn hart. Met Hem omgaan. Liefde van Hem en wederliefde van mij. Daarom zoek ik Hem, verlang ik naar Hem. Dat is bidden, het gaat niet allereerst om Zijn gaven, maar om Hemzelf. Niet om wat te krijgen, maar om Hem te ontmoeten.

Daarom wees niet als heidenen die gedachteloos kunnen bidden. Als ik maar weer gebeden heb. Maar bidden is om zo te zeggen de emmer. En het water zit in de put. En met die emmer kun je water uit de put halen om te drinken. Maar wat dwaas als iemand een emmer heeft en hij is daar blij mee. En hij heeft zelfs al 5 of 10 emmers en hij is daar zo gelukkig mee.

maar drinken doet hij niet. Hij haalt geen water uit de put. Hij is maar trots op zijn emmers. Zo kun je zeggen, ik heb gebeden. Dat is de emmer. Maar heb je ook God ontmoet, dat is het water. Of heb je al 5 of 10 keer gebeden, maar al die keren nooit God ontmoet. Zit er wat in, in de emmer van ons gebed. Of is het een lege emmer, zonder ontmoeting met God.

En dan hoef je ook geen druk uit te oefenen op God. Alsof Hij gewillig gemaakt moet worden. We bidden toch niet tot een godheid, een godheid die grillig en onwillig gunstig gestemd moet worden. Hoe meer je aandringt hoe meer kans. Nee, bidden doe je tot de Vader van de Heere Jezus. Die in Zijn verbond ook uw, jouw Vader wil zijn. Bidden is vooral, oefening van het geloof. Oefenen in vertrouwen en in overgave, dat Hij zal geven wat ik nodig heb. Dat Hij zal doen wat goed is. Bidden is de ademhaling van het geloof. En ademhaling is inademen en uitademen. Je ademt in, je ademt de beloften van God in, de gewilligheid van God. Inademen van Zijn goedheid en genade, en trouw en goedertierenheid. En je ademt uit. Alle zorgen en zonden. Je hart uitstorten noemt de Bijbel bidden. Alsof je een emmer op zijn kop houdt en alles drupt er uit. Je hart omdraait en alles vloeit eruit, je diepste zorgen en angsten, voor leven en sterven. Je diepste zonden, je vuilste gedachten, je zondigste verlangens, je slechtste begeerten Je teerste verlangens, naar God, naar genade, naar heil, of juist het ontbreken daarvan. Inademen en uitademen. Dat is bidden.

Jezus loopt door Zijn boomgaard vanmorgen. Hij beziet de bomen die er staan van godsdienst. Uw, jouw, mijn leven. Is de wortel verkeerd? Is het een lege huls, een loze vorm, waarin we nooit echt God ontmoeten. Een emmer zonder water, zonder in / en uitademen. Die boom zal uitgehouwen en in het vuur geworpen worden, tenzij u zich bekeert. Arm en ellendig tot Hem vlucht. Dat is bidden. Komen als een biddeloze en goddeloze tot Hem die leert bidden leer geloven en leert vertrouwen en leert bekeren. Of is de wortel echt. Ontmoeting met God is de ziel van uw bestaan, tot God naderen in Christus is de vreugde van mijn hart, maar het is vaak gedachteloos, het is vaak oppervlakkig, het is zo vaak gericht op gaven in plaats van op Hem Zelf, zo vaak met zo weinig verlangen, zin en vreugde. Echt bidden, ware godsdienst krijgt Jezus steeds meer nodig.

En uw Vader die in het verborgen ziet, die zal het in het openbaar vergelden. Hij zal om Jezus wil verhoren. Zalig de treurende zij zullen vertroost worden, zalig de barmhartigen hun zal barmhartigheid geschieden, zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, zij zullen verzadigd worden. Door de Vader. In dit leven en na dit leven volkomen.

Amen